

Krisztusi kor

*Mit nem tudott harminckét év alatt
megtörni bennem sem fájdalom,
sem sóvárgás, sem hiányzó falat,
most szétfoszlik rebbenő árnyadon.*

*Nem voltam naiv, nem is a világ
lett gonoszabb – hiszen régen tudom,
hogy a farkas felfalja a gidát,
bárhová is szökjek a Tejúton.*

*Rég tudom, aknamezőn lépkedek,
már meglátom az erdőt a fától,
az ösvényt, amit bomló tetemek
szegélyeznek. Örök golyózápor*

*mögött simogatva sebes kezed
a megváltás olyan közel került,
míg végigmenve az utcán veled
egy pillanatra nem éreztem űrt.*

*Mint egy vénlánynak, már egyebem sincs,
csak mit tisztességemnek neveztek,
csak ez a mára oly fénytelen kincs,
mit még meghagytak nekem – helyetted.*

*Csalni sem lenne már bennem gátlás,
felvinnék jelmezt, pózt – legyél enyém!
A csábító fátylán nincs mód hogy átláss,
így csalt meg engem is a remény.*

Sebek

*A sármőr színész viccelődött
előző nap: talán pár macskát
tartasz, kik kezed összemarták;
tehetetlen néztem a flörtöt.*

*Másnap, amikor már csak ketten
ücsörögtünk a kávéházban,
valami csodára még vártam;
ne más fogja meg, azért tettem:*

*sebes kezed megsimogattam,
s még a megváltó is kegyetlen:
ha eljön, s ítélkezik: abban,*

*s éppoly rossz várni minden percben.
Ekcémádra már gyógyszer is van,
hiányod sajog tenyeremben.*

